

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Вінницька обласна рада

вул. Соборна, 70, м. Вінниця,
Вінницька область, 21050

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Вінницької обласної ради «Про затвердження Правил користування маломірними (малими) суднами на водних об'єктах Вінницької області» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Вінницької обласної ради від 27.09.2018 № 207-05-1328.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Вінницької обласної ради з питань розвитку промисловості і підприємництва, інвестиційної та регуляторної політики, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

I. Проектом рішення передбачається затвердити Правила користування маломірними (малими) суднами на водних об'єктах Вінницької області» (далі – проект Правил).

1. Відповідно до пункту 10 статті 8¹ Водного кодексу України (далі – Кодекс) встановлення правил користування маломірними суднами на водних об'єктах належить до компетенції обласних рад у галузі регулювання водних відносин на їх території. Згідно із статтею 67 Кодексу, користування водними об'єктами для плавання на маломірних суднах (веслових, моторних човнах) дозволяється з дотриманням правил, що встановлюються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті.

Відповідно до Положення про Міністерство інфраструктури України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.06.2015 № 460, Мінінфраструктури є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику, зокрема з питань безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості).

Державна регуляторна служба України

ВІХ №10506/0/20-18 від 29.10.2018

Відповідно до Положення про Державну службу морського та річкового транспорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.09.2017 № 1095 (далі – Положення 1095), Державна служба морського та річкового транспорту України (далі - Морська адміністрація) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури і який реалізує державну політику, у сферах морського та річкового транспорту, торговельного мореплавства, судноплавства на внутрішніх водних шляхах, навігаційно-гідрографічного забезпечення мореплавства, а також у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості). Згідно із підпунктом 41 пункту 4 Положення 1095, Морська адміністрація погоджує правила плавання маломірними (малими) суднами на водних об'єктах.

Отже, проект Правил має бути підготовлений відповідно до вимог чинного законодавства України та погоджений із Морською адміністрацією.

Однак, в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення розробником зазначено, що Правила користування маломірними (малими) суднами на водних об'єктах Вінницької області погоджені із Державною службою України з безпеки на транспорті (далі – Укртрансбезпекою), згідно із вимогами статті 67 Кодексу, що не узгоджується з вимогами чинного законодавства України.

Також, пропонуємо назву проекту Правил викласти з урахуванням вимог статті 67 Кодексу, якою визначено встановлення обласними радами правил користування водними об'єктами для плавання на маломірних суднах (веслових, моторних човнах) та Положення 1095.

2. У преамбулі до проекту рішення зазначено, що даний проект рішення розроблено, зокрема відповідно до пункту 6 статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 3, 4 Закону України «Про транспорт», статей 8¹, 47, 67 Водного кодексу України, статей 7, 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Звертаємо увагу, що згідно з частиною 12 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Отже, пропонуємо доповнити преамбулу до проекту рішення посиланням на статтю 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

3. Пункт 1.1 розділу I проекту Правил пропонуємо доповнити посиланням на Положення 1095.

4. Визначені у пункті 1.2 розділу I проекту Правил терміни потребують приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України, а саме: *внутрішні водні шляхи, водний мотоцикл (гідроцикл), водний об'єкт, мале/маломірне судно (далі - ММС), моторне судно* - до пункту 1.3 розділу I Положення про порядок видачі посвідчення судноводія малого/маломірного судна, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 07.05.2013 № 283; *база для стоянки маломірних (малих), спортивна база* - до пункту 1.6 розділу 1 Правил безпечної експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден,

затверджених наказом Міністерства транспорту України від 16.07.2004 № 642; *судно* - до пункту 3 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським транспортом, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 № 1186; *водний велосипед та плавучий засіб, пором* - до пункту 1.1. розділу 1 Правил судноплавства на внутрішніх водних шляхах України, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 16.02.2004 № 91; *рибальське судно* - до визначення терміну *рибопромислове судно (плавзасіб)* згідно з статтею 1 Закону України від 08.07.2011 № 3677-VI «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів».

Крім того, пропонуємо виключити з пункту 1.2. розділу I проекту Правил терміни, які не визначені чинним законодавством України та не є предметом регулювання проекту Правил. Разом з тим, пропонуємо доповнити проект Правил нормами стосовно визначення типів малих (маломірних) суден відповідно до пункту 1.4 розділу I Положення про порядок видачі посвідчення судноводія малого/маломірного судна, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 07.05.2013 № 283.

5. Пунктом 1.3. розділу I проекту Правил визначено, що ці Правила встановлюють основні вимоги до експлуатації маломірних (малих) суден (далі – ММС) та баз для стоянки маломірних (малих) суден (далі - Баз) і є обов'язковими для виконання у Вінницькій області.

Наказом Міністерства транспорту України від 16.07.2004 № 642 затверджено Правила безпечної експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден (далі – Наказ 642). Згідно із підпунктом 1.3. пункту 1 Наказу 642, дія цих Правил поширюється на юридичних та фізичних осіб, діяльність яких пов'язана з експлуатацією маломірних (малих) суден (крім суден Міноборони, Державної прикордонної служби України, СБУ, МВС та суден флоту рибного господарства).

Вимоги до баз для стоянки маломірних (малих) суден, також установлені Положенням про систему управління безпекою судноплавства на морському і річковому транспорті, затвердженим наказом Міністерства транспорту України від 20.11.2003 № 904 (далі – Наказ 904). Вимоги для баз, які розташовані в прикордонній смузі або контрольованому прикордонному районі, встановлюються постановою Кабінету Міністрів України від 27.07.98 № 1147 «Про прикордонний режим» (далі – Постанова 1147).

Водночас, жодним із вище наведених нормативно-правових актів та тих законодавчих актів, на які посиляється розробник у проекті рішення, не передбачено повноважень у органів місцевого самоврядування, щодо додаткового врегулювання питань, пов'язаних із встановленням вимог до експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден. Отже, пропонуємо виключити з проекту Правил положення, що містять вимоги стосовно експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден.

При цьому, пропонуємо у пункті 1.3 розділу I проекту Правил зазначити, на кого саме розповсюджуватиметься зобов'язання виконувати встановлені вимоги.

Принагідно зазначаємо, що проектом Правил передбачено необхідність отримання дозволів: дозвіл на експлуатацію бази для стоянки маломірних (малих) суден (далі – база) (пункт 3.2 Розділу III); дозвіл на експлуатацію пункту базування (пункти 4.5 та 4.8 Розділу IV).

Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему) визначає правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI, не містить документів, які дають право на експлуатацію бази, пункту базування.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон про адміністративні послуги) адміністративна послуга – результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону.

Згідно із пунктом 1.2 розділу I проекту Правил база для стоянки маломірних (малих) суден (далі – База) – суб'єкт господарювання, одним із статутних напрямів діяльності якого є надання послуг з безпечного утримання маломірних (малих) суден і який утримує і використовує спеціально обладнані для цього гідротехнічні споруди або природні берегові об'єкти, за винятком баз та інших пунктів базування суден флоту рибного господарства, баз та інших пунктів базування рятувальних, пожежно-рятувальних катерів та суден, катерів для проведення розмінування та спеціальних аварійно-рятувальних плавзасобів.

Враховуючи зазначене, можливо зробити висновок, що у розумінні Закону про адміністративні послуги, процедура видачі дозволів на експлуатацію бази або пункту базування може мати ознаки адміністративної послуги.

Пунктом 2.2 розділу II проекту Правил передбачено, що власники Баз зобов'язані при наявності на Базі прокатного пункту – оформити відповідні дозвільні документи.

Пропонуємо чітко зазначити назви відповідних документів, передбачених пунктом 2.2 розділу II проекту Правил, враховуючи вимоги частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему щодо встановлення необхідності одержання документів дозвільного характеру на рівні закону.

З метою уникнення появи елементів дозвільно-погоджувальної процедури та віднесення деяких документів до документу, який має ознаки дозвільного характеру, пропонуємо редакційно доопрацювати проект Правил в частині застосування слів «дозвіл», «дозволяється». Так, вживши по тексту проекту Правил замість слів «без дозволу», «дозволяється» відповідно слова «без допуску», «без згоди», «допускається» у відповідних відмінках (пункт 2.4 Розділу II, пункти 3.9 та 3.11 Розділу III проекту Правил).

6. Пунктом 1.6 розділу I проекту Правил визначено, що державний нагляд (контроль) за безпекою плавання ММС, безпечною експлуатацією Баз здійснюється Державною службою морського та річкового транспорту України.

Відповідно до підпунктів 12 та 39 пункту 4 Положення 1095, Морська адміністрація відповідно до покладених на неї завдань здійснює контроль і нагляд за дотриманням правил користування засобами морського та річкового транспорту, охорони порядку і безпеки руху на морському та річковому транспорті, утримання та експлуатації баз (споруд) для стоянки маломірних (малих) суден, а також за дотриманням правил щодо забезпечення безпеки експлуатації річкових суден на внутрішніх водних шляхах і щодо забезпечення збереження вантажів на морському та річковому транспорті, у зв'язку із чим, пункт 1.6 розділу I проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог Положення 1095.

7. Пунктом 1.7 розділу I проекту Правил визначено, що контроль за виконанням цих Правил здійснюється в межах власної компетенції місцевими державними адміністраціями, виконавчими комітетами міських, сільських, селищних рад, відповідний міжрегіональний територіальний орган Морської адміністрації, Національної поліції, ДСНС, Держекоінспекції України, Держрибагентства України, Державної прикордонної служби України відповідно до законодавства.

Водночас, у обласних рад відсутні повноваження щодо встановлення вимог або визначення повноважень центральних органів державної влади.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 23 «Основні повноваження поліції» Закону України від 02.07.2015 № 580-VIII «Про національну поліцію» (далі - Закон 580) визначено повноваження Національної поліції, серед яких здійснення державного нагляду і контролю щодо експлуатації ММС та Баз не передбачено. Згідно із статтею 24 «Додаткові повноваження поліції» Закону 580, виконання інших (додаткових) повноважень може бути покладене на поліцію виключно законом.

Пунктом 4 Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052, Державна служба України з надзвичайних ситуацій здійснює державний контроль в межах повноважень, передбачених законом.

Відповідно до пункту 4 Положення про Державну екологічну інспекцію України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19.04.2017 № 275, Держекоінспекція, відповідно до покладених на неї завдань, здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законодавства про охорону, раціональне використання вод та відтворення водних ресурсів, зокрема щодо дотримання суднами, кораблями міжнародних конвенцій, договорів та вимог природоохоронного законодавства України з питань запобігання забрудненню морського середовища та здійснює інші повноваження, визначені законом.

Згідно із пунктом 4 Положення про Державне агентство рибного господарства України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2015 № 895, Держрибагентство здійснює державний нагляд (контроль) у галузі охорони, використання та відтворення водних біоресурсів у виключній (морській) економічній зоні України, територіальному морі, внутрішніх водоймах України та у водах за межами юрисдикції України щодо рибальських суден, що плавають під

Державним Прапором України, відповідно до міжнародних договорів України та здійснює інші повноваження, визначені законом.

Пунктом 4 Положення про Адміністрацію Державної прикордонної служби України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 533, визначено, що Адміністрація Держприкордонслужби відповідно до покладених на неї завдань організовує в установленому законодавством порядку здійснення прикордонного контролю та пропуск через державний кордон осіб, транспортних засобів і вантажів та здійснює інші повноваження, визначені законом.

Отже, визначені в пункті 1.7 розділу I проекту Правил норми щодо здійснення контролю Національною поліцією, ДСНС, Держекоінспекцією України, Держрибагенством України, Державною прикордонною службою України за виконанням цих Правил, які встановлюють основні вимоги до експлуатації ММС та Баз (згідно з пунктом 1.3 проекту Правил) є недоцільними та не пов'язані із повноваженнями зазначених центральних органів виконавчої влади у сфері державного контролю.

8. Пункт 3.5 розділу III проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 4 Наказу 642.

9. Пункт 3.6 розділу III проекту Правил пропонуємо виключити, як такий, що не відповідає встановленим вимогам законодавства.

10. Пункт 3.8 розділу III проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 5 Наказу 642.

11. Пункт 3.10 розділу III проекту Правил пропонуємо викласти в наступній редакції: «Судноводіям ММС, за винятком випадків, коли вони виконують службові завдання, забороняється:...

12. Пункт 3.11 розділу III проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 8 розділу VIII Правил охорони життя людей на водних об'єктах України, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10.04.2017 № 301 (далі – Наказ 301). При цьому, абзац 12 пункту 3.11 розділу III проекту Правил пропонуємо викласти з урахуванням вимог пункту 3 наказу Міністерства транспорту України від 16.07.2004 № 641 (далі – Наказ 641).

13. Пункт 4.8 розділу IV проекту Правил пропонуємо викласти з урахуванням пунктів 32, 33, 34 постанови Кабінету Міністрів України від 27.07.1998 № 1147 «Про прикордонний режим».

14. Згідно з пунктом 4.13 розділу IV проекту Правил при експлуатації плавзасобів у внутрішніх водах в межах прикордонної смуги та контрольованих прикордонних районах, громадяни зобов'язані виконувати решту вимог, визначених даними Правилами.

Однак, зміст проекту Правил не містить конкретного переліку вимог для громадян, які б вони були зобов'язані виконувати, що, у свою чергу, може спричинити незрозуміле та неоднозначне сприйняття особами, які повинні виконувати вимоги цього проекту рішення. У зв'язку із зазначеним, пропонуємо виключити з проекту Правил пункт 4.13 розділу IV або чітко визначити вимоги для громадян, які вони зобов'язані виконувати згідно проекту Правил, з урахуванням норм чинного законодавства України.

15. Згідно з пунктом 6.5 розділу VI проекту Правил водні об'єкти, на яких дозволяються плавання ММС, функціонування Баз, місць облаштування масового відпочинку населення на воді (пляжі), а також визначення місць, заборонених для

плавання ММС, повинні бути обладнані навігаційними плаваючими, береговими знаками і вогнями, а також інформаційними (заборонними, попереджувальними, приписними) знаками встановленого зразка, відповідно до Правил судноплавства на ВВШ. Вказані знаки виставляються комунальними підприємствами місцевих органів виконавчої влади, власниками Баз і підлягають огляду спеціалістами з безпеки на водному транспорті Укртрансбезпеки перед початком навігації.

Положенням про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 11.02.2015 № 103, визначено, що Державна служба України з безпеки на транспорті (Укртрансбезпека) є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, зокрема, реалізує державну політику з питань безпеки на автомобільному транспорті загального користування, міському електричному, залізничному транспорті.

Реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості), відповідно до Положення 1095, забезпечує Морська адміністрація.

Отже, пропонуємо пункт 6.5 розділу VI проекту Правил викласти з урахуванням вимог Положення 1095.

16. Пунктом 7.4 розділу VII проекту Правил визначено, що обгін заборонено у місцях з обмеженою та недостатньою видимістю.

З метою уточнення трактування даних вимог, пропонуємо викласти пункт 7.4 розділу VII проекту Правил з урахуванням вимог пункту 6.28 «Судноплавство в умовах обмеженої видимості» розділу 6 Правил судноплавства на внутрішніх водних шляхах України, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 16.02.2004 № 91 (далі – Наказ 91).

17. Розділ VIII проекту Правил «Правила Гідроциклів» пропонуємо доповнити положеннями щодо використання водних лиж і аналогічних засобів, які визначені пунктом 6.32 розділу 6 Наказу 91.

18. Пропонуємо коректно викласти посилання на пункт проекту Правил, який зазначено в пункті 8.1 розділу VIII проекту Правил.

19. Пункт 8.10 розділу VIII проекту Правил пропонуємо доповнити вимогами пункту 21 розділу VI Наказу 301.

20. Відповідно до пункту 9.4 розділу IX проекту Правил забороняється проведення тренувань на спортивних суднах без супроводу тренера на моторному судні та вихід у плавання спортивних суден усіх видів до закінчення весняного льодоходу і після перших льодових проявів восени.

Враховуючи, що пунктом 3.1. розділу III проекту Правил визначено порядок встановлення навігаційного періоду, пропонуємо пункт 9.4 розділу IX проекту Правил привести до єдиного визначення дозволеного періоду плавання.

21. Пункт 10.1 розділу X проекту Правил пропонуємо доповнити з урахуванням вимог Наказу 301 та викласти в наступній редакції: «Проведення масових заходів на воді (екскурсій, колективних виїздів на відпочинок, спортивно-прикладних змагань тощо) дозволяється при виконанні вимог безпеки, передбачених Правилами охорони життя людей на водних об'єктах.»

22. Пункт 10.9 розділу X проекту Правил пропонуємо виключити, як такий, що не відповідає вимогам Наказу 301.

23. Пунктом 5 розділу II Наказу 301 встановлено, що обмеження, припинення або заборона використання водних об'єктів для купання, масового відпочинку людей, плавання на маломірних/малих суднах, заняття відповідними видами спорту та туризму або інших рекреаційних цілей встановлюються відповідно до вимог Водного кодексу України та цих Правил (Наказ 301) з обов'язковим оповіщенням людей через засоби масової інформації, шляхом встановлення спеціальних інформаційних знаків та іншими способами. Отже, пропонуємо у розділі X проекту Правил врахувати вимоги Наказу 301 та Кодексу.

24. Пункт 10.11 розділу X проекту Правил потребує приведення у відповідність до вимог Наказу 301.

25. Пропонуємо виключити з проекту Правил положення, які не є предметом регулювання даного проекту рішення та визначаються іншими нормативно-правовими актами, зокрема: обов'язки власників баз стоянки малих (маломірних) суден (пункт 2.2. розділу II); зобов'язання отримання ліцензії судновласниками (пункт 2.6 розділу II); порядок використання баз (пункт 3.2 розділу III); визначення обов'язків власників повітряних та підводних переходів (пункт 3.14 розділу III); визначення обов'язків для підприємств, що займаються промисловим ловом риби на річках і водосховищах (пункт 3.15 розділу III); облаштування пунктів базування (пункти 4.2, 4.3 та 4.5 розділу IV); реєстрація суден та підтвердження кваліфікації судноводіїв (розділ V проекту Правил).

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону зокрема, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив, та принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

II. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі - Методика) із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

У розділі 1 «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити причини виникнення проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, описати ситуацію, що склалась на території водних об'єктів області, проаналізувати причини, чому правила користування маломірними (малими) суднами на водних об'єктах потребують врегулювання, а також охарактеризувати та оцінити сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Так, розробником не забезпечено проведення відповідного аналізу проблеми в АРВ, що не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, принципом доцільності, оскільки не обґрунтовано необхідність державного регулювання господарських відносин на водних об'єктах з метою вирішення існуючої проблеми.

Крім того, при визначенні проблеми, розробник посилається на норми наказу Міністерства інфраструктури України від 22 квітня 2016 року № 155 та постанови Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 року № 103, які втратили чинність.

У розділі 3 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, зокрема оцінити вигоди і витрати для сфери інтересів держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі, як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання, розробник повинен навести інформацію, щодо кількості суб'єктів господарювання (великі, середні, малі, мікро- підприємства), на яких поширюється регулювання та визначити їх питому вагу у загальній кількості.

У разі, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва, згідно із додатком 4 до Методики (Тест малого підприємництва). У разі поширення регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, проводиться оцінка впливу на сферу їх інтересів, а саме, окремо кількісно визначаються витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта, згідно із додатком 2 до Методики.

Однак, розробником АРВ не були враховані зазначені вимоги та в наданому АРВ відсутня інформація щодо суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання.

Разом з тим, в наданому додатку до АРВ, розробником здійснено розрахунок витрат суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта для 30 суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва на яких поширюватиметься регулювання.

Відсутність в АРВ всіх необхідних даних, джерел отриманої інформації щодо кількості суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва на яких буде поширено регулювання, розрахунків витрат, які вони понесуть в результаті прийняття проекту регуляторного акта, ставить під сумнів точність наведених в АРВ даних та розрахунків, оскільки немає можливості оцінити їх достовірність.

Крім того, зазначене вище, не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення. Враховуючи вищевикладене, пропонуємо уточнити данні щодо кількості суб'єктів господарювання на яких поширюється регулювання та навести відповідні показники згідно з вимогами Методики, з обов'язковим зазначенням джерела їх отримання.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема з відсутністю у ньому необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення принципам збалансованості – забезпечення регуляторної діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення

внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи викладене вище, пропонуємо привести проект рішення у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу - до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

За результатами розгляду цього листа пропонуємо надіслати на адресу Державної регуляторної служби України доопрацьовані редакції проекту рішення Вінницької обласної ради «Про затвердження Правил користування маломірними (малими) суднами на водних об'єктах Вінницької області» та аналізу його регуляторного впливу для отримання пропозицій щодо удосконалення зазначеного проекту регуляторного акта (у разі їх наявності).

Голова Державної
регуляторної служби України

К. ЛЯШИНА